

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 2052
DATA 02.09.2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SEARA
542/1409/2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea și completarea OUG nr. 86/2006 privind organizarea profesiei de practician în insolvență*”, inițiată de domnul deputat Mircea Grosaru – Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Bp. 259/2011).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se, în esență, modificări în ceea ce privește formele de organizare a profesiei de practician în insolvență, accesul la profesie și procedura răspunderii disciplinare.

II. Observații

1. Prin **pct. 1** al inițiativei legislative, referitor la modificarea art. 23 alin. (2), se instituie interdicția întreprinderii profesionale unipersonale cu răspundere limitată (IPURL) de a constitui filiale.

Conform art. 23 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006*, IPURL este una dintre formele de organizare a profesiei de practician în insolvență, cu personalitate juridică, care se poate constitui fie prin actul de voință al unui singur practician în insolvență, fie în anumite circumstanțe expres determinate de lege. În ceea ce privește regimul său juridic, același articol prevede că IPURL îi sunt aplicabile dispozițiile privitoare la societatea profesională cu răspundere limitată (SPRL).

Data fiind identitatea de regim juridic între SPRL și IPURL, singurele diferențieri între cele două forme de organizare profesională rezultând din numărul minim de asociați stabilit de lege (SPRL poate avea doi sau mai mulți asociați, în timp ce IPURL poate avea numai un asociat) și întrucât inițiatorul nu oferă în *Expunerea de motive* o justificare pentru instituirea interdicției de a constitui filiale numai în cazul IPURL, considerăm că o astfel de modificare nu este oportună.

2. Soluția legislativă propusă la **pct. 2** are în vedere extinderea sferei categoriilor profesionale care sunt scutite de stagiul de pregătire profesională prin introducerea, alături de avocați, magistrați și notari publici, și a consilierilor juridici și economiștilor. Precizăm faptul că, prin *Legea nr. 85/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență*, cele două categorii profesionale, respectiv cea a consilierilor juridici și cea a economiștilor, au fost eliminate din rândul celor care beneficiază de scutire de la efectuarea stagiului de pregătire. Reintroducerea acestora în rândul excepțiilor de la obligativitatea efectuării stagiului de pregătire profesională după numai un an de aplicare a legii prin care erau eliminate nu este justificată de inițiatorul propunerii legislative.

Cu privire la oportunitatea unei astfel de modificări, precizăm că excepțiile de acest tip se pot justifica numai în contextul în care experiența practică acumulată în exercitarea anumitor profesii este

suficient de complexă încât familiarizarea cu cadrul de desfășurare a procedurii, cu atribuțiile și responsabilitățile profesiei nu mai este necesară. În opinia noastră, exercitarea timp de 10 ani a profesiei de economist nu constituie o premisă suficientă pentru a considera că pregătirea sa profesională este, din punct de vedere practic, suficient de acoperitoare pentru a elimina obligativitatea efectuării stagiului de pregătire. Procedura insolvenței este o procedură judiciară, practicianul în insolvență fiind „interfața” judecătorului-sindic cu ceilalți participanți la procedură, iar exercitarea profesiei de economist nu poate oferi garanția dobândirii unei experiențe practice a procedurii judiciare.

Referitor la menționarea faptului că exercitarea unei funcții de demnitate publică (deputat sau senator) se ia în considerare la calculul perioadei (minim 10 ani) în care trebuie să se exercite una dintre aceste profesii pentru a putea beneficia de scutire de la efectuarea stagiului profesional, menționăm, așa cum am arătat mai sus, că exceptările de la obligativitatea efectuării stagiului de pregătire au în vedere numai situațiile în care se poate considera că s-a acumulat suficientă experiență practică în exercitarea uneia dintre profesiile expres prevăzute de lege. Prin urmare, având în vedere natura exceptării, considerăm că numai exercitarea efectivă a uneia dintre aceste profesii, pe perioada determinată de lege, poate justifica scutirea de la efectuarea stagiului de pregătire.

3. La **pct. 3** se propune modificarea art. 52 alin. (1) lit. c) din ordonanță, în sensul eliminării uneia dintre atribuțiile Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România (UNPIR), respectiv cea de aprobare a bilanțului contabil.

UNPIR este o persoană juridică fără scop lucrativ, având regimul juridic stabilit prin *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*. Potrivit art. 21 alin. (2) lit. b) din actul normativ menționat, una dintre atribuțiile adunării generale a asociației este „*aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli și a bilanțului contabil*”.

În opinia noastră, competența de aprobare a bilanțului contabil este stabilită cu titlu imperativ ca aparținând organului de conducere al asociației și nu poate fi delegată. Prin urmare, apreciem că această atribuție ar trebui menținută în sfera de competență a Congresului UNPIR.

4. La **pct. 4** se propune eliminarea dispoziției de la art. 52¹, conform căreia hotărârile adoptate de Adunarea reprezentanților permanenți sunt supuse ratificării proximalui Congres UNPIR.

Potrivit art. 52 alin. (4) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006*, Congresul UNPIR poate să delege o parte din atribuțiile sale Adunării reprezentanților permanenți. Din dispozițiile art. 23 din *Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență*, aprobat prin *Hotărârea Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență nr. 3/2007, republicată*, rezultă că cea mai mare parte a atribuțiilor Adunării reprezentanților permanenți sunt competențe delegate și tocmai de aceea hotărârea adunării este supusă ratificării proximalui Congres UNPIR.

În acest context și având în vedere că inițiatorul nu motivează eliminarea ratificării hotărârilor adunării de către Congres, apreciem că această modificare nu se justifică.

5. La **pct. 5** se propune completarea atribuțiilor Congresului UNPIR cu posibilitatea de a decide înființarea Institutului Național de Pregătire și Perfecționare a Practicienilor în Insolvență (INPPPI).

Precizăm că, din punct de vedere al tehnicii legislative, o modificare cu acest obiect ar fi trebuit plasată la art. 52, care reglementează atribuțiile Congresului UNPIR, și nu la art. 53, care stabilește componența și atribuțiile Consiliului național de conducere.

În ceea ce privește înființarea unui institut de pregătire al practicienilor în insolvență, apreciem că o astfel de inițiativă se poate dovedi extrem de benefică pentru îmbunătățirea calității pregătirii profesionale a acestora. Considerăm, însă, că introducerea doar a acestei prevederi în legea de organizare a profesiei nu este suficientă, ci este necesară și stabilirea, tot la nivel de lege, a unor aspecte precum forma de organizare a institutului, rolul acestuia în cadrul sistemului de admitere în profesie, de formare inițială și/sau continuă.

6. La **pct. 6** se propune modificarea art. 54 alin. (3), în sensul acordării posibilității președintelui Uniunii să delege și celelalte atribuții (nu numai cea de reprezentare), pe perioadă determinată de timp, prim-vicepreședintelui Consiliului național de conducere sau unuia dintre vicepreședinți.

Apreciem că pentru rigoarea normei, o astfel de prevedere ar fi trebuit să facă obiectul unui alineat distinct, având în vedere faptul că art. 54 alin. (3) face referire numai la atribuțiile de reprezentare ale președintelui Uniunii, atribuții care pot fi delegate.

Prin urmare, considerăm că se poate accepta introducerea unui nou alineat la art. 54, **alin. (3¹)**, având următorul cuprins:

„(3¹) Sub rezerva dispozițiilor alin. (3), președintele UNPIR poate delega atribuțiile sale, pe o perioadă limitată de timp, de regulă, prim-vicepreședintelui sau unuia dintre vicepreședinți”.

7. În ceea ce privește soluția legislativă propusă la **pct. 7** al inițiativei legislative, precizăm faptul că aceasta preia dispozițiile alin. (1) și (3) ale art. 55, actualmente în vigoare, referitoare la comisia de cenzori.

Sub aspectul tehnicii legislative, subliniem faptul că intenția de reglementare ar fi trebuit pusă în acord cu regulile de tehnică legislativă. Astfel, deși se are în vedere completarea art. 54 cu un nou alineat, alin. (4), în fapt are loc o modificare a art. 54 alin. (4), deja existent. Prin urmare, soluția legislativă ar fi trebuit să facă obiectul unui nou alineat al art. 54, **alin. (5)**.

8. Referitor la **pct. 8, pct. 9 și pct. 10** ale inițiativei legislative, acestea au în vedere înființarea instanțelor locale de disciplină și a instanțelor superioare de disciplină, componența și competența acestora, precum și procedura de soluționare a abaterilor disciplinare.

Potrivit dispozițiilor actualmente în vigoare, au atribuții în ceea ce privește soluționarea abaterilor disciplinare, comisiile de disciplină ale filialelor UNPIR (înființate în reședințele de județ și în București), Comisia superioară de disciplină care funcționează pe lângă Consiliul național de conducere al Uniunii și Congresul Uniunii (în ceea ce îi privește pe membrii Consiliului național de conducere și ai consiliilor de conducere a filialelor).

Inițiatorul propune înființarea unor instanțe disciplinare locale, având o competență mai extinsă decât actualele comisii de disciplină. Acestea își vor desfășura activitatea în localitățile în care funcționează curțile de apel și vor soluționa abaterile disciplinare săvârșite de membrii filialelor aflate în raza tribunalelor din circumscripția curților de apel respective. În principiu, putem fi de acord cu această propunere, însă modul de reglementare a aspectelor legate de aceste organe jurisdicționale pe care îl

propune inițiatorul, aduce atingere dreptului de acces liber la instanță practicienilor în insolvență, este necorespunzător și lacunar, putând produce confuzii și dificultăți majore de aplicare a normei.

Astfel, deși se propune eliminarea comisiilor locale de disciplină și a comisiei superioare, referirile la acestea din cuprinsul actului normativ nu sunt eliminate în mod corespunzător. Totodată, nu este stabilită componența acestor instanțe locale. Potrivit **art. 55 alin. (1) lit. c)**, propus de inițiator, *„instanțele locale disciplinare vor fi compuse din x – y membri (...) la aceștia se adaugă și x membri supleanți”*.

De asemenea, subliniem faptul că nu este reglementată o procedură corespunzătoare de contestare a hotărârii instanței locale de disciplină. În fapt, abaterile disciplinare vor fi soluționate de aceste instanțe locale în primă și în ultimă instanță. **Art. 55 alin. (1) lit. e)** prevede doar posibilitatea de a solicita suspendarea aplicării hotărârii instanței locale de disciplină fără, însă, a face referire și la o cale de atac prin care să se conteste în fond hotărârea. În opinia noastră, ar fi fost necesar să se prevadă expres că împotriva hotărârii instanței locale se poate formula acțiune în contencios administrativ, potrivit dispozițiilor *Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare*, aceeași observație fiind valabilă și în ceea ce privește hotărârile instanței superioare de disciplină.

9. În ceea ce privește **punctele 11, 12, 14, 15 și pct. 16**, apreciem necesară menținerea dispozițiilor ce se doresc a fi abrogate, dat fiind faptul că ne-am exprimat la punctul anterior dezacordul cu privire la procedura de soluționare a abaterilor disciplinare, propusă de autorul inițiativei legislative.

10. Referitor la modificarea propusă la **pct. 13**, precizăm că, în fapt, inițiatorul propune amendarea **art. 62 alin. (1)** și nu modificarea art. 62¹, articol care nu există.

Pentru coerența normei, considerăm că textul ar fi trebuit să aibă următoarea formă:

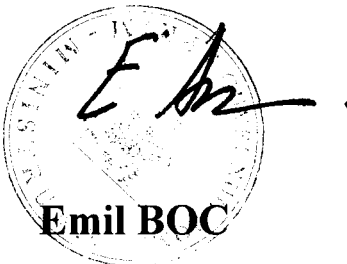
„(1) UNPIR are obligația să întocmească anual Tabloul practicienilor în insolvență din Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, denumit în continuare Tabloul UNPIR. Informațiile și datele care se înscriu în Tabloul UNPIR se stabilesc prin

Statut. Tabloul UNPIR se afișează pe site-ul oficial al Uniunii și se actualizează periodic”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului